

[Justitsministeren.]

mærkninger i Anledning af den Henstilling, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit og det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt rettede til mig, om, at der i Forbindelse med den paatænkte Udvidelse af Politistyrken, som ikke syntes at forskrække disse to ærede Medlemmer, maa ske en Forøgelse af Antallet af kvindelige Politibetjente; samtidig blev der nævnt en Række politimæssige Opgaver, som det ansaas for særlig praktisk at henlægge til kvindelige Politibetjente, ligesom der blev henvist til, at Kvinder i stort Omfang i Udlandet benyttes i Politiets Tjeneste.

Jeg skal i den Anledning oplyse, at der blandt de ca. 2 500 underordnede Polititjenestemænd her i Landet er i alt 13 kvindelige Polititjenestemænd, hvilket ikke er noget imponerende Antal. Disse 13 fordeles sig paa følgende Maade: Københavns Ordenspoliti 1 Overpolitibetjent og 7 Politibetjente, Københavns Opdagelsespoliti 1 Kriminalbetjent, i Frederiksberg Birk 2 Politibetjente, i Aarhus 1 Overpolitibetjent, i Aalborg 1 Politibetjent. For Københavns Vedkommende er 1 kvindelig Kriminalbetjent og 1 kvindelig Politibetjent knyttet til Opdagelsespolitiets Sædelighedsafdeling, hvor de er beskæftigede med Afhøring af Børn og Kvinder; 2 kvindelige Politibetjente er beskæftigede i Københavns Ordenspolitets Sædelighedsafdeling, hvor de overvåger Lægevisitation af Kvinder og foretager Afhøring af Kvinder under 18 Aar. Endvidere er 1 kvindelig Overpolitibetjent og 4 kvindelige Betjente i Københavns Ordenspoliti beskæftigede ved Behandlingen af Sager af social Karakter, særlig vedrørende Adoption, Forældremyndighed, Umyndiggørelse, sindssyges og aandssvages Anbringelse samt Sterilisation og Kastration, Andragender om fri Proces i Separations-, Skilsmisse- og Paternitetssager og Ledsagelse af kvindelige Arrestanter under Transportantrejser. Med Hensyn til de uden for København ansatte kvindelige Politibetjente er de paagældende i det væsentlige beskæftigede med samme Arter af Sager, som jeg har nævnt.

Efter de Oplysninger, jeg har modtaget fra Rigspolitichefen, synes de kvindelige Politibetjente at have fuld Beskæftigelse og i det hele at yde god Fyldest. Men bortset fra København synes der efter hans Opfattelse ikke for Tiden at være nogen større Trang til Udvidelse af deres Antal. For Københavns Vedkommende vil der yderligere kunne beskæftiges et mindre Antal, maaske 2—3 kvindelige Betjente.

Naar Trangen til at faa mere kvindeligt Politi ikke er saa stor, selv i en Tid, hvor der fra talrige Kredse inden for Politiet fremsættes stærke Ønsker om Forøgelse af Styrken, skyldes dette ifølge Rigspolitichefens Oplysninger formentlig den Omstændighed, at de kvindelige Polititjenestemænd ikke er anvendelige i samme Udstrækning som deres mandlige Kolleger, navnlig som Følge af at der til den moderne Polititjeneste stilles betydelige fysiske Krav, ligesom de uddannelsesmæssigt heller ikke kan ligestilles med deres mandlige Kolleger, der opnaar en politimæssigt meget vigtig Uddannelse paa Ordenspolitiets Stationer. Rigspolitichefen har fremhævet, at Anvendelsen af kvindelige Politibetjente er af absolut Værdi inden for de tidligere nævnte Omraader, men at der efter hans Mening vanskeligt kan blive Spørgsmaal om nogen større Udvidelse af deres Antal, og at det i hvert Fald maa være en Forudsætning, at en saadan Udvidelse ikke sker ved, at der i tilsvarende Grad maa gives Afkald paa mandligt Politipersonale. Særlig har han fremhævet, at det efter hans Mening ikke er rigtigt, at Kvinder er særlig egnede, som der er sagt, til Patrouilletjeneste paa Legepladser, i Parker og lignende Steder, idet en Kvinde netop ikke er egnet til eventuelt at foretage Anholdelse af Sædelighedsforbrydere. Og noget tilsvarende maa gælde med Hensyn til de foreslaaede Besøg af kvindelige Politibetjente i københavnske Kælderbeværtninger ved Havnen og lignende Steder; jeg tror, at de i Almindelighed vilde gøre, maaske nok Lykke, men ikke Gavn.

Det er rigtigt, som det er nævnt af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit og det ærede Medlem Frøken Gerda Mundt, at man flere Steder i Udlandet med Held har gjort Brug af kvindeligt Personale i Politiets Tjeneste, men efter de Oplysninger, jeg er i Besiddelse af for Englands og Hollands Vedkommende, finder det ikke Sted i et Omfang, som er væsentlig betydeligere end herhjemme. Det er saaledes oplyst for mig, at Londons Politistab paa ca. 20 000 Polititjenestemænd kun har noget over 100 Kvinder, og for Amsterdams Vedkommende, hvor Politikorpsset bestaar af i alt 2 150 Personer, er Antallet af kvindelige Funktionærer kun 16. Man maa altsaa sige, at Tallene for vort Lands Vedkommende forholdsvis set stiller sig nogenlunde paa samme Linie.

Jeg skal imidlertid love de ærede Medlemmer, at jeg stadig skal have Opmærksomheden henvendt paa dette Spørgsmaal, om hvilket jeg tidligere har faaet flere Hen-